

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติและแบบ CIRC

ปัทิตตา โกศลวิตร

รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์

บทคัดย่อ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อต้องการศึกษาผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง 2 แบบ คือการสอนแบบปกติและการสอนแบบ CIRC ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยในครั้งนี้ คือ 1. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติและการสอนแบบ CIRC 2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนแบบ CIRC ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 8 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 295คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 60 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง ได้แก่ ชั้น ม.4/1(3) และ 4/1(4) โดยพิจารณาจากผลการสอบกลางภาคในรายวิชา ภาษาอังกฤษการอ่านเพื่อความเข้าใจ เลือกห้องที่มีผลสอบใกล้เคียงกัน กลุ่มทดลอง โดยการจับฉลาก ซึ่งกลุ่มทดลองที่ 1 จะใช้วิธีการสอนแบบปกติ และกลุ่มทดลองที่ 2 จะใช้วิธีการสอนแบบ CIRC ใช้หนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเล่มเดียวกัน และผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษของภาคเรียนที่ผ่านมาใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพื่อนำผลการเรียนรู้ที่ได้จากนักเรียนแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกันมาเปรียบเทียบหาผลสำเร็จเชิงสถิติ โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4/1(3) จำนวน 30 คน สำหรับการสอนโดยการสอนแบบ CIRC และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1(4) จำนวน 30 คน สำหรับการสอนแบบปกติ การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ใช้เวลาดำเนินการทดลองเป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ CIRC แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.8 และแบบประเมินความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับ

การสอนแบบ CIRC สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ CIRC สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงอาจสรุปได้ว่า การสอนแบบ CIRC สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ

Abstract

The Comparison of Learning Achievement and Satisfaction for Reading English of Students in Mathayom 4 by Using Traditional Teaching and CIRC.

The purposes of this research were compared to the learning achievement and satisfaction for Reading English of students in Mathayom 4 from The Demonstration of Ramkhamhaeng University 8 classes with 295 students. The population are students in Mathayom 4 from The Demonstration of Ramkhamhaeng University 2 classes with 60 students in 2nd semester of the 2016 academic year by using purposive sampling are composed of 4/1(3) and 4/1(4) . Considered by the mid-term examination in reading comprehension in English. Chosen the class which similar achievement score from mid-term examination, then simple random sampling. The first group used traditional teaching and the second group used CIRC. The instruments consisted of this research are lesson plans, achievement test sheet, and satisfaction questionnaire form. The data analyzed using arithmetic means, standard deviations, and t-test.

The results shown that the learning achievement in English subject of students who treated by using CIRC teaching higher than the students who treated by using traditional teaching style. So it can assume that teaching English by using CIRC could helped the students understand the lesson more than teaching English by using traditional teaching style at the statistically significant level of .05.

Key Words:

การเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบปกติและการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบ CIRC

*บทความนี้เรียบเรียงจากสารนิพนธ์เรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติและแบบ CIRC

**นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

เป็นที่ทราบกันดีว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลก ประโยชน์นี้มักเป็นประโยชน์ที่เราได้ยื่นอยู่เสมอและคุ้นเคยมาตลอด จาก 196 ประเทศ มี 5 ประเทศที่ถือเป็น English Native Speaking ได้แก่ ประเทศอังกฤษ, ประเทศสหรัฐอเมริกา, ประเทศแคนาดา, ประเทศออสเตรเลียและประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นประเทศมหาอำนาจและเคยปกครองในหลาย ๆ ประเทศ นอกจากนั้น ยังมีประเทศอื่น ๆ ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ประเทศในกลุ่มยุโรป ได้แก่ ประเทศอิตาลี มีประชากรที่พูดภาษาอังกฤษมากถึง 17 ล้านคน คิดเป็น ร้อยละ 29 ของประชากรทั้งหมด, ประเทศฝรั่งเศส ถึงแม้ว่าจะเป็นประเทศที่มีภาษาเป็นของตนเอง แต่ประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ มีจำนวน 23 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 36 ของจำนวนประชากรทั้งหมด และประเทศเพื่อนบ้านของเราอยู่ในกลุ่มอาเซียน คือ ประเทศฟิลิปปินส์ มีภาษาเป็นของตนเองเช่นกัน คือ ภาษา Tagalog แต่ประเทศฟิลิปปินส์เคยตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศสหรัฐอเมริกา จึงได้รับอิทธิพลทางภาษาอังกฤษ ดังนั้น ประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษในประเทศฟิลิปปินส์ได้นั้น มีมากถึง 89.9 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 92.58 ของจำนวนประชากรทั้งหมด จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าทุกประเทศล้วนแล้วแต่ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นภาษาสากล ทำให้ง่ายต่อการสื่อสาร ความสำคัญของภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญกับคนไทยและประชากรชาวโลกนานมาแล้วจนถึงปัจจุบันในศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษอยู่คู่กับคนไทยมาช้านาน ประเทศไทยเองนั้นก็เป็นหนึ่งในสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ถึงแม้ว่าแต่ละประเทศจะมีภาษาเป็นของตนเองก็ตาม แต่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อง่ายต่อการสื่อสาร สืบเนื่องมาจากประชากรจากทุกประเทศในกลุ่มสมาชิก ล้วนแล้วแต่ได้เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็ก แต่เราไม่ได้เรียนภาษาอื่น ๆ เลย หากจะให้อังกฤษเป็นสื่อกลางอาจจะเป็นการยากลำบาก เนื่องจากประเทศอื่น ๆ ไม่ได้เรียนภาษาไทยมาตั้งแต่เด็กแบบคนไทย ตามกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ได้บัญญัติไว้ว่า The Working Language of ASEAN shall be English หมายถึงประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ไม่เพียงแต่สื่อสารกันภายในภาครัฐและเอกชนหรือองค์กรของตนเอง แต่รวมถึงเราจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในทุก ๆ ที่ ทุกเวลา และใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้น ไม่เพียงแต่ใช้ภายในประเทศของตนเอง เมื่อแต่ละประเทศไร้พรมแดน การเดินทางไปมาหาสู่หรือท่องเที่ยวกลับกลายเป็นเรื่องง่ายมากขึ้น นอกจากเดินทางออกไปค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้าน ยังมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การหางานทำ องค์กรใหญ่ ๆ ระดับโลกเลือกที่จะเปิด

บริษัทย่อยในภูมิภาคเอเชีย โดยใช้แรงงานในประเทศนั้น ๆ แน่แน่นอนว่าหากอยากทำงานบริษัทใหญ่ยักษ์หรือองค์กรระดับชาติ เราจะต้องมีภาษาอังกฤษติดตัวเพื่อเป็นใบเบิกทางต่อไป ตรงกับคำนิยามความที่อยู่ในกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ว่า Working Language หากให้ความหมายภาษาไทยตรงตัวจะหมายความว่า การทำงานของภาษา โดยเน้นภาษาเป็นหัวใจสำคัญในการอยู่ร่วมกัน

ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อคนไทยมาช้านานและถูกปลูกฝังกับเด็กไทยมาตลอด โดยที่วิชาภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในวิชาหลักจาก 8 กลุ่มสาระ ตามตัวชี้วัดนั้น ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มุ่งเน้นความสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกดีใจ
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตามความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของภาษาและวัฒนธรรมไทย
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระอื่น ๆ เพื่อพัฒนาและแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของผู้เรียน
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก อย่างไรก็ตามภาษาอังกฤษยังคงเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กไทย ไม่ว่าจะทางด้านการฟัง พูด อ่านหรือเขียน ระบบการศึกษาไทยมุ่งเน้นแต่การเรียนแบบท่องจำเน้นการเรียนหลักไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญ จึงทำให้เด็กเกิดความบกพร่องทางด้านการฟัง การพูดและการอ่าน 3 สิ่งนี้เป็นสิ่งเริ่มต้นการเรียนภาษาต่างประเทศ เปรียบได้ดั่งการเรียนรู้ของเด็กแรกเกิด เด็กจะได้อินก่อนแล้วจึงพูดตาม หลังจากนั้นจะเกิดกระบวนการการอ่านและเขียนตามลำดับ แต่ทว่า เด็กไทยได้ข้ามขั้นตอนการเสริมสร้างทักษะและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้ จากประสบการณ์สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในรายวิชานี้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องหรือบทความและเกิดความเข้าใจ สามารถสรุปความ หาใจความสำคัญ คาดเดาคำศัพท์จากบริบทได้ ปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนขาดความรู้เดิม (prior knowledge) สิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คือ การเชื่อมโยงสิ่งที่รู้กับสิ่งที่ยังไม่มีรู้ (สิ่งที่ผู้วิจัยกำลังจะสอน) ให้สัมพันธ์กัน ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในรายวิชาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ต้องอาศัยความรู้เดิมของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ (เฉลิมลาภ ทองอาจ, 2556) ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสอนแบบ CIRC (Cooperative-Integrated Reading and Composition) ซึ่งเป็นหนึ่งในเทคนิควิธีการสอนแบบร่วมมือเข้ามามีส่วนร่วมช่วยในการสอนการอ่านและส่งเสริมความพอใจให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติและแบบ CIRC
2. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนแบบ CIRC

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 8 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 295 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้อง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง ได้แก่ ชั้น ม.4/1(3) จำนวน 30 คน และ 4/1(4) จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 70 คน โดยพิจารณาจากผลการสอบกลางภาคในรายวิชา ภาษาอังกฤษการอ่านเพื่อความเข้าใจ เลือกห้องที่มีผลสอบใกล้เคียงกัน จำแนกกลุ่มทดลองโดยการจับฉลาก ซึ่งกลุ่มทดลองที่ 1 จะใช้วิธีการสอนแบบปกติและกลุ่มทดลองที่ 2 จะใช้วิธีการสอนแบบ CIRC

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ที่มีปัญหาได้
2. ได้ข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในลำดับต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจ การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการเรียนแบบปกติและแบบ CIRC ดังนี้

นภาพร แก้วแสง (2558) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ K-W-L Plus เรื่อง All Around Us กับวิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอน

การอ่านแบบ K-W-L Plus มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ธมนต์ อรทอง (2558) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนด้วยเทคนิคการสร้างแผนผังความคิดและการสอนตามคู่มือครูของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนด้วยเทคนิคการสร้างแผนผังความคิดนั้นมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิเชษฐ เรื่องไทย (2558) ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อการสื่อสารของผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรภาษาอังกฤษเร่งรัด สถาบันภาษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์เท่ากับ 80.25/80.50 และ ผู้เข้าร่วมอบรมที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สุรางคนา จังอินทร์ (2558) ศึกษาเรื่อง ผลการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่เรียนปรับพื้นฐานการอ่าน โดยโรงเรียนวัด คีสานุกราม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint เรื่อง Fun with Phonetics มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.81/84.89 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยสื่อนำเสนอ โปรแกรม PowerPoint อย่างมีนัยสำคัญระดับที่ .01 นักเรียนที่เรียนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อนำเสนอ โปรแกรม PowerPoint มีพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ขวัญชนก เหมมูล (2556) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยใช้เรื่องราวในอาเซียนที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อเทคนิค CIRC โดยใช้เรื่องราวในอาเซียน อยู่ในระดับมาก

นิลวรรณ ชูวิวัฒน์รัตนกุล (2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์และเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับชุดกิจกรรม

อภิชา แดงจำรูญ (2553) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการทำโครงการคุณธรรมโดยใช้แนวคิดการเรียนแบบร่วมมือบนเว็บและการเขียนสะท้อนความคิดผ่านเว็บบล็อกเพื่อพัฒนาคุณลักษณะความเคารพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนผ่านเว็บบล็อกที่พัฒนาขึ้น ประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. เว็บไซต์สนับสนุนการเรียนรู้ 2. กระดานสนทนา 3. ประเด็นการพัฒนาคุณลักษณะความเคารพ 4. กิจกรรมการเรียนรู้ 5. ผู้เรียน 6. การประเมินคุณลักษณะความเคารพ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะความเคารพตนเอง เคารพพ่อแม่ อาจารย์และเพื่อน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิรา จันทร์ทอง ศึกษาเรื่อง การบูรณาการเทคนิคตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน ผลกว่าวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อมรรัตน์ ประทุมชาติภักดี ศึกษาเรื่อง ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองหว้า (ทิวรัตน์ราษฎร์บำรุง) จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

พันธ์ศักดิ์ เหล่าทอง (2540) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนโดยการใช้เนื้อหาจากสื่อของจริง และสื่อหนังสือแบบเรียน

พูลทรัพย์ นาคณา (2539) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสื่อการเรียนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ

เกษม บำรุงเวช (2530) การศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่าน โดยวิธี MIA และวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง

การอภิปรายผลการวิจัย

นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบ CIRC มีผลการเรียนรู้ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะสาเหตุ ดังนี้

1. การสอนโดยวิธีการ CIRC ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นและผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเอง ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันภายในสังคม การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การนึกถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติและการสอนแบบ CIRC นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ห้อง 4/1(4) โดยใช้สถิติทดสอบแบบ T-test อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบ พบว่า มีค่า $t\text{-test} = -6.623$, $\text{Sig.} = 0.000 < 0.05$

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนแบบ CIRC ระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ห้อง 4/1(3) และ ห้อง 4/1(4) โดยใช้สถิติทดสอบแบบ T-test อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบ พบว่า มีค่า

$t\text{-test} = 5.835$, $\text{Sig.} = 0.000 < 0.05$

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของผู้เรียนที่ได้เรียนโดยวิธีการ CIRC มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้น จึงควรใช้วิธีการ CIRC จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งโรงเรียนควรมีส่วนร่วมและสนับสนุน วิธีการสอนรูปแบบ CIRC โดยทุกกลุ่มสาระ สามารถนำไปใช้ได้ เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ทำงานร่วมกับผู้อื่นของผู้เรียน

2. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการศึกษาที่ดีขึ้น ทางด้านความคิดและความเข้าใจ เมื่อผู้เรียนได้ปฏิบัติหรือทำอะไรซ้ำ ๆ จะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคย และสามารถจำได้มากขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า การทำงานร่วมกันนั้น มักจะมีปัญหาในเบื้องต้น เนื่องจากเด็กเก่งมักจะอยากอยู่กับคนเก่ง ๆ เช่นเดียวกับตนเอง เบื้องต้นอาจมีการบ่าเบียง ผู้สอนควรชี้แจงวัตถุประสงค์ให้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน ส่งเสริมทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น สอนให้เด็กเก่งรู้จักการเป็นผู้ให้ และเด็กอ่อนต้องเปิดใจยอมรับการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนหรือให้เพื่อนสอน

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รศ.ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ , โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อน ๆ ทุกคน ที่เรียนหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ โครงการพิเศษ รุ่นที่ 3 ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือ ผู้วิจัยด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ปติตตา โกศลวิตร
